

Posudek na diplomovou práci Zbyňka Musila

„Typologie azylové politiky EU ve vztahu k žadatelům o azyl“

Předložená diplomová práce Zbyňka Musila má 124 stran textu včetně 21 tabulek, 29 grafů, 2 obrázků, 7 map a dále pak devíti tabulkových příloh. Členěná je do třinácti kapitol.

Tematika azylu je na naší fakultě zkoumána spíše z pohledu integrace azylantů do společnosti. Ti, kteří na udělení azylu teprve čekají a mají tak svou budoucí pozici nejistou, však častým předmětem studia nebývají.

Práce Zbyňka Musila si klade za cíl vytvořit typologii azylových politik států podle jejich vztahu k žadatelům o azyl. Kritériem hodnocení je pak směrnice Rady 2003/9/ES. Na základě socioekonomických a komplexních ukazatelů se autor pokouší zhodnotit vzájemné postavení vybraných zemí EU v oblasti přísnosti/liberálnosti jejich azylové politiky k žadatelům o azyl/uprchlíkům.

Práce má logickou strukturu. V úvodu si autor klade 5 cílů a 4 předpoklady/hypotézy. Následuje kapitola o literatuře a datech, poté poměrně obsáhlá kapitola metodiky, kde popisuje konstrukci zkoumaných ukazatelů na základě dostupnosti a relevantnosti dat. Následují teoretická východiska, kde jsou zmíněny notoricky známé (ale vybrané) migrační teorie, kapitola o historii azylu v EU a ČR (kapitoly 6 a 7). Stěžejními částmi práce jsou nejspíše kapitoly 8-10, a to i přesto, že především kap. 8 a 9 jsou psány velmi rozvláčně (to nejpodstatnější je psáno vždy v závěru každé kapitoly v podobě shrnutí). Celkové shrnutí za vybrané země a Česko je pak v kapitole 10. V závěru autor odpovídá na zvolené otázky a hypotézy.

I když se v podstatě příliš nového nedozvídáme, lze použít vypočítané ukazatele i pro jiná hodnocení, třeba jako součást hodnocení migračních politik. V práci použité mapy a též řada tabulek v příloze vhodně doplňují a oživují celý text. Celková mapka typologie hodnocení by však měla být v textu, aby ji čtenář nemusel dlouho hledat.

V práci se vyskytuje množství pojmů a zvolených ukazatelů (př. str. 25), které jsou mnohdy nepřehledně členěny a textu to pak ubírá na čitelnosti. Autor se nezbavil pocitu, že všechno je pro něco dobré. Naopak by se hodilo v této souvislosti říci, že méně je někdy více. Rozvláčnělé popisy bodování, číslování a obsahu podkapitol jsou někdy nepromyšlené (5.3. jeden odstavec a 5.4. pak 2 strany).

Dále upozorňuji na řadu překlepů. Formální stránka celé práce je na průměrné úrovni.

Autorovi bych položila jednu otázku: „Myslíte si, že je Vaše typologie využitelná i pro praxi? Pokud ano, jak?“

I přes uvedené nedostatky se domnívám, že diplomová práce převážně splnila stanovené cíle o odpovídá požadavkům kladeným na magisterské práce. Z uvedených důvodů ji doporučuji k obhajobě.

RNDr. Eva Janská, Ph.D., školitel
V Praze, 21.10. 2010